

Poznávanie a kontemplácia tajomstva Božieho milosrdenstva v bežnom živote.

Boh stvoril človeka na svoj obraz a podobu a vložil do prirodzenosti človeka túžbu poznať Boha. Boh túto túžbu ľudského srdca naplňa cez poznávanie stvoreného sveta na základe viditeľných diel a odhaľuje aj to, čo je v ňom neviditeľné, Božiu moc a božstvo. Kresťania sú darom viery uschopnení hlbšie poznať Boha, ktorý sa vo svojej veľkej láske prihovára ľuďom ako priateľom, stýka sa s nimi, aby ich poznal a prijal do svojho spoločenstva. Boh zjavoval seba a svoj plán spásy rozličným spôsobom. Hovoril ľuďom cez prorokov a v týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi.(Hebr. 1,1). Tento plán spásy sa uskutočňuje udalosťami a slovami, ktoré medzi sebou vnútorne súvisia a sú zapísané v knihách Starého a Nového zákona.

Kto je Boh? Túto otázku si často kládla aj sestra Faustína. Cítila naliehavú túžbu dôsledne preskúmať a poznať, kým je Boh. Keď rozmýšľala o sv. Trojici, o podstate Boha, v jednom okamihu bol jej duch akoby uchvátený mimo tohto sveta. Píše, „uzrela som neprístupné svetlo, a v ňom akoby tri pramene svetla, ktoré som nemohla pochopiť.“ A z toho svetla vychádzali slová v podobe blesku a obklopovali nebo i zem, nič z toho som nechápala, a to ma veľmi zarmútilo. V tom z mora neprístupného svetla vyšiel náš milovaný Spasiteľ v nepochopiteľnej kráse so žiarivými ranami. A z toho svetla som počula hlas: <<Aký je Boh vo svojej podstate nikto ho neprebáda, ani rozum anjelov, ani ľudí.>> Ježiš mi povedal:<< Poznávaj Boha rozjímaním o jeho vlastnostiach>>(Den.30)

Podľa Ježišovho pokynu sestra Faustína rozjímalala o Božej svätosti, pred ktorou sa trasú „ všetky sily a mocnosti“ Čistí duchovia si zakrývajú svoju tvár, sú ponorení v ustavičnej adorácii. Božia svätosť - písala v Denníčku je vyliata na Božiu Cirkev a na každú v nej žijúcu dušu, nie však v rovnakom stupni(Den. 180). Potom jej Pán dal poznať svoju spravodlivosť, ktorá je taká veľká a prenikavá, že siaha do hĺbky podstaty vecí. (Den. 180)

Práve táto Božia vlastnosť v jeho nepochopiteľné Milosrdenstvo – je v samotnom centre duchovnosti Sestry Faustíny. Poznávanie Boha v tomto tajomstve a kontemplovanie ho v dennom živote sú kľúčom k pochopeniu cesty Apoštolky Božieho Milosrdenstva ku kresťanskej dokonalosti, ktorá vedie cez detskú dôveru voči Bohu, a milosrdnú lásku k blížnemu.

Poznávanie tajomstva Božieho Milosrdenstva.

Poznávaj tajomstvá viery aj tajomstva Božieho Milosrdenstva nás uschopňuje Duch svätý, ktorého sme dostali pri krste. U sestry Faustíny toto poznávanie bolo umocnené aj darom charizmy, ktorú dostala spolu s milosťou povolania sestier Matky Božieho Milosrdenstva. Reholné stanovy odporúčali, aby sestry často rozjímalali. Čo Boh učinil pre spásu duší pri stvorení, čo učinil a vytrpel pri vykúpení a čo im pripravuje vo večnej sláve. Sestra Faustína rozjímalala a poznávala tajomstvo Božieho Milosrdenstva od stvorenia, cez dielo vykúpenia a končiac na predurčení človeka do večnej slávy. Písala, že jediným motívom povolania stvorené z ničoty k bytiu je Božie Milosrdenstvo. On k svojmu šťastiu nepotrebuje nič, a ak povoláva niečo k bytiu, tak len preto, že je Milosrdntvom, ktoré sa chce podeliť o dar bytia, a pripúšťa rozumné bytosti až k účasti na svojom živote. <<Obdarúvaš nás svojou milosťou jedine preto, že si dobrý a plný lásky.>>(Den. 1743). Do ešte väčšieho úžasu privádzalo Sestru Faustínu rozjímanie nad tajomstvom Božieho Milosrdenstva v diele vykúpenia. Zvelebovala Boha za dar vtelenia Božieho Syna, ktorý prišiel na zem, aby napravil Adamovu chybu a pozdvihol upadnuté, do hriechov ponorené ľudstvo. Toto uponíženie sa Boha prijatím ľudskej prirodzenosti je vyjadrením jeho milosrdnej lásky, hojnosťou lásky, nad ktorou žasnú nebesia. Od tej chvíle Boh stojí blízko pri človeku, lebo zdieľa jeho pozemský život vo všetkom okrem hriechu. Najplnšie sa tajomstvo Božieho milosrdenstva zjavuje v Kristovom veľkonočnom tajomstve. Bože, - rozjímalala Sestra Faustína- , ktorý si jedným slovom mohol spasíť tisíce svetov, jeden Ježišov povzdych by učinil zadosť Tvojej spravodlivosti, ale Ty, ó, Ježišu, sám si sa podujal na také strašné umučenie za nás jedine z lásky. Spravodlivosť Tvojho Otca by bola odčinená jedným Tvojím povzdychom, a všetky Tvoje obety sú jedine dielom Tvojho Milosrdenstva(Den. 1747). Sám Ježiš mnohokrát nabádal Sestru Faustínu k rozjímaniu nad jeho umúčením. (Den. 149, 159, 267). Túžim, - hovoril,- aby si hlbšie poznala moju lásku, ktorou horí moje srdce k dušiam. Pochopíš to, keď budeš rozjímať o mojom umúčení.(Den.

186, Den. 1663) Pri tomto rozjímaní sa Sestre Faustíne dostávalo veľa svetla, lepšie poznávala Boha a zvlášť jeho milosrdnú lásku skláňajúcu sa nad každým človekom, zvlášť chorým na duši, lebo ten to najviac potrebuje. Prejav Božieho Milosrdenstva v pláne spásy, Sestra Faustína videla v ustanovení Cirkvi, v Božom slove, vo svätých sviatostiach, najmä vo sviatosti zmierenia a Eucharistii. Nevychádzala z údivu, že Pán vstupuje do takej blízkej dôvernosti so svojím stvorením, vo vzťahu voči hriešnikom. Modlila sa, Ježišu môj, Tvoja dobrota presahuje každý rozum a Tvoje Milosrdenstvo nikto nevyčerpá. Len tá duša bude zatratená, ktorá chce byť zatratená. Kto chce byť spasený, pre toho je nevyčerpatelné more Pánovho Milosrdenstva(Den. 631) Dôsledkom stvoriteľského a vykupiteľského diela je účasť človeka na Božej sláve. Aj to je darom jeho Milosrdenstva. Počas meditácie – písala Sestra Faustína – mi dal pán poznať radosti neba a svätých, ktorí milujú Boha ako svoju jedinou lásku, ale milujú aj nás, nežne a láskavo. Na všetkých splýva tá radosť z Božej tváre, lebo ho vidíme z tváre do tváre. Tá tvár je taká sladká, že duša upadá do nového vytrženia(Den.1592). Poznávanie tajomstva Božieho Milosrdenstva v diele stvorenia, vykúpenia a slávy prebiehalo v živote Sestry Faustíny pomocou prostriedkov ako je duchovné čítanie, každodenná meditácia, počúvanie prednášok, rozjímanie nad tajomstvami ruženca a zastaveniami krížovej cesty, účasť na duchovných cvičeniach, hlboké prežívanie svätých sviatostí, cirkevných slávností počas liturgického roka, rozjímanie, nachádzanie dobra, ktoré Boh vložil do sveta a jej osobného života. Dôležité je poznávať Božie Milosrdenstvo vo vlastnom živote, potom to nie je niečo neprístupné, abstraktné, niečo pekné a nedosiahnuteľné, ale nadobúda konkrétne formy v každodennom živote človeka. Je to zlatá niť, ktorá sa vinie celým našim životom a udržiava kontakt nášho bytia s Bohom.

Ešte jeden spôsob poznávania Boha, ktorá využívala Sestra Faustína je láska k Bohu vyjadrená v činnej láske k blížnemu. Píše, duše, ktoré žijú láskou sa vyznačujú veľkým svetlom v poznávaní Božích vecí, tak vo vlastnej duši, ako aj v dušiach iných.(Den. 1191). Toto poznávanie Božieho milosrdenstva je možné vďaka nášmu úsiliu, ktoré je posilnené Božou milosťou. Preto sa sestra Faustína modlila: Ó Ježišu môj, daj mi múdrosť, daj mi ušľachtilý rozum, osvietený Tvojím svetlom, len kvôli tomu, aby som ťa ó Pane, lepšie poznala, lebo čím lepšie ťa poznám, tým vrúcnejšie ťa budem milovať.(Den. 1030, 1474). Sestra Faustína zakúšala pravdu, že Boh je tajomstvo, ktoré ľudský rozum nemôže preniknúť. Preto píše, čím lepšie ťa poznám, tým si pre mňa nepochopiteľnejší, ale preto, že ťa môžem pochopiť, viac rozumiem tvoju veľkosť.(Den. 278)

Kontemplácia tajomstva Božieho Milosrdenstva v dennom živote.

Systematické rozjímanie nad tajomstvom Božieho milosrdenstva zrodilo v duši Sestry Faustíny túžbu odzrkadliť túto Božiu vlastnosť vo svojom srdci a v skutkoch. To si vyžadovalo neustálu prácu na sebe, postoj neprestajného obrátenia sa a smerovania ku kresťanskej dokonalosti. Takto usposobená duša dosahuje stav kontemplácie Boha.

Slovo kontemplácia v náboženskom živote znamená pokojom naplnené prebývanie človeka v Božej prítomnosti. Kontemplácia vylučuje dlhé uvažovanie a množstvo pocitov. Je to úkon jednoduchého nazerania na Boha spojený s pocitom obdivu a lásky, ak ide o nadobudnutú kontempláciu. Tú môže človek dosiahnuť vďaka Božej milosti a svojmu duchovnému úsiliu. Jestvuje ešte tzv. vliata kontemplácia, ktorá je výlučne Božím darom, pod vplyvom Ducha Svätého, z Božej iniciatívy.

Duše, ktoré sa dostanú do stavu kontemplácie, nepotrebujú dlhé rozjímania a rozumové skúmania, ale poznávajú Boha skôr bezprostredne, bez uvažovania, chodia pred tvárou Pána a milujú Boha inštinktívnou láskou tak, ako miluje dieťa dobrú matku. Kontemplácia je možná všade, nie len v kaplnke, počas modlitby, ale aj pri práci, vo všetkých situáciách každodenného života, lebo jej podstatou nie je izolovať sa od sveta, ale vedome prebývať s Bohom. Treba však splniť isté požiadavky, viesť asketický život a pestovať ducha modlitby. Sestra Faustína nám zanechala príklad kontemplatívneho života v každodennosti. Nehľadala Boha niekde ďaleko, nemusela ísť pred svätostánok, aby sa s ním stretla, ale prebývala s ním v hĺbke svojho bytia, kdekoľvek sa nachádzala. Prirovnávala svoju dušu k svätostánku, v ktorom je prechovávaná živá Hostia a v hĺbke svojho bytia sa spájala s Pánom. K tomu ju viedol sám Pán Ježiš, keď jej vysvetľoval, že vždy je prítomný v duši, aj keď ho nevnímame

a že iba ťažký hriech ho vyháňa z duše. Nabádal ju, aby bola cez lásku s ním neustále spojená, aby svoje modlitby, pôsty, umŕtvovania, práce a všetky utrpenia spájala s ním (Den. 531), s jeho modlitbou, jeho pôstom, jeho utrpením. Kontemplácia a vedomie Ježišovej prítomnosti v duši prehlbovalo vnímavosť Sestry Faustíny voči všetkým prejavom jeho prítomnosti a jeho želaniam. Nachádzala ho všade. Dokázala nájsť Boha v druhom človeku, v rôznych situáciách. Všade nachádzala jeho dobrotu aj v tých situáciách, ktoré je človeku ťažko prijať. Spájanie svojho života s ním a v ňom každý deň, v každej chvíli, prijímala ako nepochopiteľný dar Božieho milosrdenstva. Sestra Faustína prežívala často aj stav vliatej kontemplácie. Píše – Častejšie sa stýkam s Pánom užším spôsobom. Zmysli sú uspaté a hoci nevnímajú, všetky veci sú skutočnejšie a zreteľnejšie, než, keby som ich videla očami. Rozum poznáva v jednej chvíli viac, než po dlhých rokoch dôkladného premýšľania a rozjímania. Poznáva Božiu podstatu, zjavené pravdy, aj svoju vlastnú úbohosť (Den. 882). Inde píše – moje prebývanie s Pánom je skrz naskrz duchovné. Boh navštevuje moju dušu, celá sa v ňom ponára, až do seba zabudnutia. Skrz – naskrz presiahnutá Bohom toniem v jeho nádhere. V tomto zjednotení sa zlieva Boh a duša. Život v Bohu, ku ktorému je duša pripustená, je taký veľký, že slovom sa to nedá vyjadriť. V takýchto chvíľach len duša prijíma od Boha, lebo ona sama zo seba nič nekoná, všetko vykonáva v nej Boh (Den. 767). Túto milosť vliatej kontemplácie jej vyprosila Panna Mária, ktorá ju veľakrát učila, ako viesť duchovný život. Usiluj sa o tichosť a pokoru, hovorila, aby Ježiš, ktorý ustavične prebýva v tvojom srdci, si mohol oddýchnuť. Adoruj ho vo svojom srdci, nevychádzaj zo svojho vnútra. Vyprosím Ťi milosť takého vnútorného života, aby si neopúšťajúc svoje vnútro plnila všetky svoje povinnosti ešte svedomitejšie. (Den. 785) Tento zápis v Denníčku potvrdzuje mienku teológov, že vliata kontemplácia je Božím darom a človek ho vlastným úsilím nemôže získať. Boh túto milosť dáva tým dušiam, ktoré sú schopné ju prijať, ak prešli neobyčajným bolestným očisťovaním v nociach ducha. Každý kresťan sa však môže dostať do stavu získanej kontemplácie. Je to proces objavovania Boha vo svojej duši a prežívania jeho moci. Sestra Faustína nás učí hľadať tento nepochopiteľný dar. Učí nás, ako sa stať kontemplatívnou osobou pri práci. Hovorí, že sa treba rozhodnúť viesť veľmi intenzívny a vnútorný život, lebo je potrebné očisťovanie duše nielen od hriechu, ale aj od toho, čo prinášajú zmysly, sveta tvorivého intelektu, aby človek mohol vstúpiť do sveta viery. Čím je duša viac očistená, tým je schopnejšia objavovať živého Boha vo svojej duši, rozvíjať osobné puto s ním, rozvíjať úkony kontemplácie nezávisle od toho, či žije v kláštore, alebo vo svete. Takáto duša bude môcť povedať so Sestrou Faustínou: Môj duch je s Bohom, moje vnútro je naplnené Bohom, a tak ho nehľadám mimo seba. On, Pán, preniká moju dušu ako lúč slnka čisté sklo. S mojou rodnou matkou som nebola tak spojená, ako s mojím Bohom. Tam som si to neuvedomovala, a tu je to skutočnosť a vedomie zjednotenia. (Den. 883).